

«Ik ben de Verrijzenis en het Leven».

IN DE VREDE VAN CHRISTUS RUSTE

MEVROUW

ELISA VAN DAMME

weduwe van de heer

CAMIEL VAN DEN BOSSCHE

geboren te Zegelsem, op 30 januari 1885 en
godvruchtig overleden in de St. Elisabethkliniek
te Zottegem, op 3 maart 1978.

Zij werd gesterkt door de HH. Sakramenten der
zieken en de Pauselijke zegen.

De families **VAN DAMME, VAN DEN BOSSCHE,**
VAN DER LINDEN en ROELS,

zeer erkentelijk voor uw
christelijke deelneming,
danken U.

Ons leven gaat voorbij als het spoor van een
wolk. Dit voorbijgaan kan echter niet het doel
van een mensenleven zijn. Wie poogt een leven
te leiden met de persoon van Christus voor
ogen, belandt in een leven dat onsterfelijk is en
van een blijvende vreugde, want Christus heeft
toch openlijk gezegd: «Ik ben de Verrijzenis
en het Leven»...

Die Christus ontving ze zo vol eerbied en
waardig in haar kamertje, waar ze de beste
zorgen mocht ontvangen. Zij werd er opgevangen
als iemand van de familie... Méér kon er voor
haar niet gedaan worden.

Haar vinnige reacties, haar zin voor orde en
netheid,,, ook al op zeer hoge ouderdom, lieten
wel vermoeden dat ze in het leven wel goed
het hare heeft bijgedragen, vooral in de moei-
lijke levensomstandigheden na het afsterven van
haar geliefde echtgenoot.

De nood aan meer geneeskundige zorg deed
haar dan ook vaarwel zeggen aan de familie,
die haar zo vertrouwd was geworden. In het
ziekenhuis heeft ze dan ook nog alle mogelijke
toewijding ondervonden, totdat de Heer haar riep,
die ze op de kruisweg van de laatste levens-
jaren zo moedig en vol overgave was gevolgd.

Mijn beste weldoeners en allen wie ik dank-
baar mag zijn. Mag ik U vragen verder voor mij
te bidden, opdat ik bij de Heer zo gauw moge-
lijk voor U, allen, moge ten beste spreken, op-
dat wij allen samen mogen verenigd worden op
de plaats waar Christus ons is voorgegaan.

Ten paradijze geleiden haar de engelen...